

Stambeno zbrinjavanje

Ured OESS-a u Zagrebu, koji je otvoren 1. siječnja 2008. godine, odmah po zatvaranju Misije, ima mandat koji obuhvaća dva segmenta od šest tematskih područja na koja je bilo usredotočeno djelovanje OESS-a od njegova dolaska u Hrvatsku. To uključuje dva poglavlja, ono Vladavine prava i poglavlje povratka i integracije, naime praćenje suđenja za ratne zločine i provedbu programa stambenog zbrinjavanja za povratnike. U ovom članku govorit ćemo o posljednjoj temi.

Jednom kada su preostali aspekti procesa integracije izbjeglica, između ostaloga, povrat imovine i konvalidacija stečenih prava,

generalno razriješeni, Stalno vijeće u Beču zadužilo je Ured za nastavak praćenja preostalih aspekata dodjele stanova povratnicima koji su nositelji stanarskog prava.

Posljednjih je godina međunarodna zajednica došla do broja od 7,000 izbjegličkih obitelji kao korisnika stanova koji će im biti dodijeljeni u razdoblju između 2007. i 2009. godine. Tih 7,000 obitelji koje čine oko 20.000 osoba za koje još nije osiguran stambeni smještaj, od ukupno 300.000 hrvatskih građana srpske nacionalnosti koji su ibjegli tijekom rata, a odlučili su se vratiti u svoju domovinu.

Evidentno je kako se navedeni broj

od 7,000 ne može smatrati apsolutno nepromjenjivim. Takav je broj utvrđen temeljem zahtjeva koje su podnijeli bivši nositelji stanarskog prava koji, našavši se u Hrvatskoj ili se još uvijek nalaze u naseljima u Srbiji i Bosni, nisu imali smještaj u svojoj zemlji podrijetla, Hrvatskoj.

Kako smo kod hrvatskih vlasti inzistirali na tome da ne bi trebao postojati krajnji rok za podnošenje zahtjeva, navedeni broj od 7,000 mogao bi narasti ako bude više kandidata za povratak, što je mogućnost koja se ne može isključiti, posebice jednom kada Hrvatska postane članicom Europske unije te se uoče koristi logičnog gospodarskog prosperiteta.

Stambeno zbrinjavanje

Taj broj također bi se mogao smanjiti iz tri različita razloga:

- Zbog nedostupnosti osoba koje su u jednom trenutku bile kandidati za povratak, ali su naknadno promijenile adresu. Potrebno je uložiti sve moguće napore - putem veleposlanstava i konzulata Republike Hrvatske u inozemstvu - kako bi se utvrdilo boravište ljudi kojih bi moglo biti više od 1,000.

- Stoga što je utvrđeno kako određen broj podnositelja zahtjeva ne ispunjava zakonske uvjete za stambeno zbrinjavanje. Međutim, zabilježeni su određeni nedostaci u donošenju negativnih rješenja. Ministarstvo regionalnog razvoja, šumarstva i vodnog gospodarstva uz nadzor UNHCR-a trenutno razmatra ta rješenja u cilju ispravljanja pogrešaka i prihvaćanja što je moguće većeg broja zahtjeva (izdano je više od 800 negativnih rješenja u okviru programa na području od posebne državne skrbi).

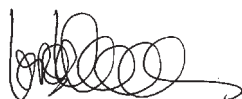
- Na kraju, postoji određen broj obitelji koje su promijenile svoje planove vezano uz povratak, zatim osobe koje su preminule tijekom posljednjih godina, kao i slučajevi ponovljenih/dupliciranih zahtjeva. Ovo se odnosi na zaključene predmete, čiji broj doseže 600 stanova.

Te tri skupne zahtjeva trebalo bi proučiti s velikom pozornošću. Međunarodna zajednica ne bi se trebala strogo držati inicijalnog broja od 7,000. Trebali bismo biti fleksibilni i ne zahtijevati od Hrvatske izgradnju stanova koji bi kasnije ostali prazni. Cijena te operacije je visoka i zemlja u kojoj je proces obnove još u punom jeku, mora ispuniti i mnoge druge obveze. Ono što se također ne može prihvatiti je da, kroz birokratsku i statističku obradu, broj od 7,000 postane znatno manji.

Za sada, operacija napreduje korektno: Ured je provjerio

izgradnju, kupovinu ili obnovu 1,000 već dovršenih stanova i kuća koje su korisnici već preuzeli, velika većina hrvatskih izbjeglica srpske nacionalnosti. Stanovi su uručeni po principu „ključ u ruke“ i sada na stanarima ostaje da se usele u trenutku kada im to prema njihovim planovima bude najviše odgovaralo

S tim u svezi, 9. rujna posjetio sam neke od spomenutih stanova pridruživši se potpredsjedniku Vlade RH Uzelcu i Ministru Čobankoviću na području Siska - u Gvozdu i Dvoru. To su bile kvalitetne stambene jedinice, s dobrim završnim radovima, što potvrđuje kako Hrvatska želi pružiti svojim povratnicima ne samo krov nad glavom, već ih želi integrirati s poštovanjem i dostojanstvom diljem cijele zemlje, njihove zemlje. Takvi posjeti nastaviti će se kako bi se prižio poticaj ispunjavanju mjerila zacrtanih za 2007., 2008. i 2009. godinu te da na kraju tog razdoblja svi bivši nositelji stanarskog prava koji se žele vratiti u Hrvatsku - bila to skupina od 7,000 ili 6,000 obitelji - nađu smještaj.

veleposlanik Jorge Fuentes
voditelj Ureda

Potpredsjednik Vlade RH Slobodan Uzelac i voditelj Ureda OESS-a Jorge Fuentes na sastanku na temu stambenog zbrinjavanja u Dvoru, 9. rujna 2008.

21.05.08. Sastanak s g. Draganom Crnogorcem, predsjednikom Zajedničkog vijeća općina, u pratnji dvojice predstavnika srpske nacionalne manjine iz njegove regije: g. Jovanom Ajdukovićem, zamjenikom župana Vukovarsko-srijemske županije i g. Milom Horvatom, zamjenikom župana Osječko-baranjske županije.

21.05.08. Sastanak i ručak s gđom. Ivanom Goranić, ravnateljicom Pravosudne akademije

28.05.08. Gost na jutarnjem sastanku, veleposlanik Vladimir Matek, savjetnik ministra vanjskih poslova

29.05.08. Sastanak s ministricom pravosuđa, Anom Lovrin

03.06.08. Rasprava odbora o Nacrtu programa za 2009. godinu, Beč

03.-07.06.08. Poziv predsjednika Mesića i gđe. Mesić na diplomatski izlet na Brijune

10.06.08. Sastanak s glavnim tajnikom Vijeća za regionalnu suradnju, Hidom Bišćevićem
Sastanak s g. Joseom Pedrom Torrubiem iz španjolskog veleposlanstva

16.06.08. Plenarni sastanak s potpredsjednikom Vlade RH Slobodanom Uzelcem i ministrom za regionalni razvoj Petrom Čobankovićem

18.06.08. RACVIAC: predavanje veleposlanika Fuentesesa „Doprinos OESS-a regionalnoj sigurnosti u jugoistočnoj Europi“

18.06.08. Posjet Uredu ggđe. Julie Finley, veleposlanice S.A.D.-a pri OESS-u

10.07.08. Ručak s veleposlanikom Salberom
Voditelj Ureda s ključnim djelatnicima na sastanku s veleposlanikom Salberom u Uredu

24.07.08. Sastanak s pomoćnikom ministra i ravnateljem policije g. Marijanom Benkom

24.07.08. Oproštajni ručak za danskog veleposlanika Berna Kjeldsena i suprugu te britanskog veleposlanika Sir Johna Ramsdena: uz nazočnost veleposlanika Bradtkea i supruge; veleposlanice Nyroosa i g. Teemua Kassille

24.07.08. Sastanak s ministricom pravosuđa Anom Lovrin

25.07.08. Sastanak s pomoćnikom ministra vanjskih poslova Nevenom Pelicarićem

29.07.08. Sastanak s ministrom regionalnog razvoja, šumarstva i vodnog gospodarstva Petrom Čobankovićem

29.07.08. Sastanak i ručak s Robertom Adamsom, voditeljem Odjela ODIHR-a za demokratizaciju, Varšava

30.07.08. Potpisivanje dječje deklaracije o demokratskim smjernicama za bolju budućnost, u Orahovici

29.08.08. Sastanak s predsjednikom Vlade RH Ivom Sanaderom

02.09.08. Plenarni sastanak s potpredsjednikom Vlade RH Uzelcem i državnim tajnikom Milivojem Mikulićem

04.09.08. Sastanak s veleposlanikom Nevenom Madeyem, novim šefom Stalnog izastanstva RH pri OESS-u u Beču.

09.09.08. Terenski posjet Gvozdu i Dvoru s potpredsjednikom Vlade RH Uzelcem i ministrom Čobankovićem.

17.09.08. Četvrti sastanak „Platforme za povratak“ s potpredsjednikom Vlade RH Uzelcem i ministrom Čobankovićem.

19.09.08. Konferencija u povodu 10. obljetnice beatifikacije kardinala Alojzija Stepinca - „Kardinal Alojzije Stepinac - povijesni kontekst u međunarodnoj perspektivi“.

22.09.08. Sastanak voditelja Ureda s veleposlanicama Finske, S.A.D.-a, Francuske, Europske komisije, Grčke i g. Vincencem Degertom, EK.

25.09.08. Oproštajni ručak u organizaciji veleposlanika Fuentesesa za austrijsku veleposlanicu dr. Helgu Konrad.

26.09.08. Plenarni sastanak radne skupine za ratne zločine s ministricom pravosuđa.

30.09.08. Voditelj Ureda na Sastanku za provedbu aktivnosti na području ljudske dimenzije OESS-a za 2008. godinu u Varšavi.

Praktični aspekti programa stambenog zbrinjavanja

kako će ih izvođači radova popraviti.

U nekim područjima središnje i južne Hrvatske, raspoloživost stambenog prostora prilično je ograničena. Stambeni smještaj koji se tamo dodjeljuje korisnicima, jednim je dijelom smještaj u starijim zgradama koje se razlikuju u kvaliteti. Općenito, korisnici trebaju ulagati vlastita sredstva u manje popravke. U drugim slučajevima, za stambeni smještaj koriste se novoobnovljene stambene zgrade, na primjer u Gvozdu, Gračacu, Udbini i Dvoru, gdje je kvaliteta dobra i može se usporediti s nekim stambenim zgradama u istočnoj Slavoniji.

Vežano uz rješavanje slučajeva u kojima bi se vlasnicima oštećenih kuća trebao dodijeliti građevinski materijal za njihov popravak, isporuka građevinskog materijala vremenski znatno zaostaje. Ministarstvo regionalnog razvoja, šumarstva i vodnog gospodarstva (Ministarstvo), i u okviru njega Uprava za PPDS, s nadležnošću za provedbu programa stambenog zbrinjavanja, izvijestili su nas kako je nedavno započela isporuka materijala korisnicima u okviru mjerila za 2007. godinu.

Nevenka Lukin (desno) iz Odjela zastambeno zbrinjavanje tijekom posjeta korisniku stambenog zbrinjavanja u Benkovcu, južna Hrvatska.

Odjel za stambeno zbrinjavanje nije se uspio do sada sastati s najvećim brojem navedenih korisnika, jer stanari na adresama na lokacijama za obnovu/izgradnju nisu bile useljeni. Međutim, kako su zakonske prepreke koje su utjecale na provedbu ovog dijela programa sada prevladane, čini se kako će ovaj model stambenog zbrinjavanja, predstavljen kao najučinkovitiji i najbrži put ka dobivanju stambenog smještaja, tek sada početi funkcionirati u punom opsegu.

Odjel za stambeno zbrinjavanje posjetio je približno 350 korisnika izvan PPDS-a koji su preuzeli ključeve za stanove dodijeljene u okviru mjerila za 2007. godinu. Neke od obitelji koje smo posjetili izjavile su kako je, na primjer, područni ured Uprave za PPDS u Osijeku bio vrlo kooperativan i saslušao je njihove potrebe. To je posebice karakteristično za one obitelji koje imaju bolesnog člana.

Najveći broj navedenih 350 riješenih slučajeva nalazi se u Osijeku i Karlovcu. Nasuprot tomu, gotovo niti jedan slučaj u obalnim gradovima do sada nije riješen. Ovim pitanjem sada se bavi Ministarstvo, koje je nedavno objavilo nove javne natječaje za kupovinu stanova u gradovima poput Zadra, Splita, Šibenika i Dubrovnika. Kupovina stanova na tim područjima pridonijela bi boljem zemljopisnom obuhvatu programa za 2008. godinu.

Jasmin Mahmić, Odjel za stambeno zbrinjavanje

Tijekom ljetnih mjeseci, Vlada je nastavila s provedbom dva programa stambenog zbrinjavanja za bivše nositelje stanarskog prava - jednog koji se odnosi na gradove izvan područja posebne državne skrbi (PPDS) i drugog koji se odnosi na naselja u području od posebne državne skrbi.

Odjel za stambeno zbrinjavanje nastavlja s terenskom provjerom provedbe stambenog zbrinjavanja. Na temelju vladinih podataka, Odjel za stambeno zbrinjavanje posjećuje korisnike i pruža im savjete o svemu što im može biti potrebno vezano uz navedena dva programa. Odjel zatim upoznaje Vladu sa svojim nalazima, u svrhu ispravljanja bilo kakvih pogrešaka ili pojašnjenja bilo kakvih pitanja koja se mogu pojaviti u tom procesu.

Najveći broj slučajeva stambenog zbrinjavanja obuhvaćenih posjetima nalazi se u istočnoj Slavoniji. Ondje obnova stambenih zgrada napreduje prilično brzo, posljedica čega je uglavnom velik broj stambenih jedinica dobre kvalitete.

Ipak, tijekom svog posljednjeg posjeta Borovom Naselju, u blizini Vukovara, Odjel za stambeno zbrinjavanje osvjedočio se kako kvaliteta nekih obnovljenih zgrada nije uvijek na istoj razini. Neki korisnici skloni su izvijestiti nas o određenom broju manjih problema, dok drugi navode ozbiljna pitanja za koja se nadamo

Suđenje Ademi-Norac zaključeno, žalbeni postupak u tijeku

Presuda

Koncem svibnja, Županijski sud u Zagrebu (Sud) zaključio je svoje suđenje za ratne zločine Rahimu Ademiju i Mirku Norcu. Oba optuženika teretilo se zbog izdavanja naredbi za neselektivno granatiranje te zato jer nisu, kao vojni zapovjednici, spriječili zločine ili kaznili svoje podređene za mučenje i ubojstvo srpskih civila i ratnih zarobljenika kao i za uništavanja imovine tijekom i nakon vojne operacije Medački džep u rujnu 1993.

Sud je oslobodio Ademija, utvrdivši da nije imao 'operativne' zapovjedne ovlasti te je samo djelomično bio upoznat sa zločinima. Nasuprot tomu, protiv Norca je Sud donio osuđujuću presudu, osudivši ga na sedam godina zatvora. Zaključeno je, kako je zbog činjenice da je Norac imao puni nadzor nad svojim postrojbama, on morao biti upoznat s ubijanjem i mučenjem civila i ratnih zarobljenika kao i s uništavanjem i pljačkom imovine. Kao ključno za svoju presudu, Sud je utvrdio da niti jedan od optuženika nije bio zapovjednik cjelokupne operacije, zaključivši kako je zapovjednik bio Davorin Domazet. Sud je također zaključio kako su se mnogi zločini za koje se terete optuženici dogodili na područjima nad kojima niti jedan od njih nije zapovijedao, već su ta područja bila pod zapovjedništvom Ministarstva unutarnjih poslova.

Sud je sredinom rujna donio presudu u pisanom obliku, i time pokrenuo rok postupka za podnošenje žalbi Vrhovnom sudu, kako od strane Norca tako i od strane Državnog odvjetništva. Zaključci Suda, kao i svjedočenja tijekom kojih su imenovani pojedinačni počinitelji ukazuje na to kako je za utvrđivanje odgovornosti za ratne zločine počinjene tijekom operacije Medački džep potrebna daljnja istraga i procesuiranje. Tijekom suđenja, Ademi se branio sa

slobode, dok je Norac bio u zatvoru, na odsluženju odvojene zatvorske kazne od 12 godina koja mu je izrečena za počinjenje ratnih zločina. Suđenje je provedeno u uvjetima koji se bitno razlikuje od uvjeta u ostalim suđenjima za ratne zločine koje je Ured pratio, što je uključivalo stroge mjere sigurnosti, posebnu opremu koja nije dostupna većini sudova, i posebnu sobu za medije. Kao specifičnost treba spomenuti i da je predsjedavajući sudac iskazao znatnu inicijativu u postizanju međudržavne suradnje, i to u mjeri u kojoj to do sada nije bilo zabilježeno u postupcima za ratne zločine. Nakon presude, predsjedavajući sudac imenovan je sućem Vrhovnog suda.

Ustupanje predmeta Haškog suda Hrvatskoj i dodjela istog Posebnom sudu za ratne zločine u Zagrebu

Haški sud je u rujnu 2005. ustupio Hrvatskoj optužnicu u predmetu Ademi-Norac kao dio svoje Izlazne strategije. Haški sud je zaključio kako je predmet prikladan za ustupanje s obzirom na srednju razinu odgovornosti optuženika kao i postojanje odgovarajućih zakona i postupaka u Hrvatskoj za suđenje u ovakvom predmetu. Haški sud je i praćenje postupaka od strane OEES-a naveo kao dodatnu mjeru zaštite. Na zahtjev glavnog državnog odvjetnika, predsjednik Vrhovnog suda je koncem 2005. navedeni predmet dodijelio Županijskom sudu u Zagrebu. Optužnica je podignuta u prosincu 2006. a suđenje je započelo u lipnju 2007.

Iako je optužnica u predmetu Ademi-Norac jedina koja je ustupljena Hrvatskoj prema Pravilu 11 bis, tužiteljstvo Haškog suda ustupilo je glavnom državnom odvjetniku informacije u nekoliko predmeta 'Kategorije 2' kako bi se predmeti mogli dalje istraživati te možda podići optužnice i provesti suđenja.

Praćenje suđenja od strane Ureda te izvješćivanje

Ured je pratio suđenje u predmetu Ademi-Norac kao dio svog sveobuhvatnog praćenja postupaka za ratne zločine, ali i u ime Ureda tužitelja Haškog suda (OTP) u skladu sa sporazumom između OEES-a i glavne tužiteljice ICTY-a sadržanog u Odluci Stalnog vijeća 673. Suđenje je iziskivalo potpunu posvećenost dva djelatnika - Laure Fernández i Alana Švarca - tijekom više od jedne godine, kao i znatnu pomoć drugih pravnih djelatnika. Kako bi dobio saznanja o postupku iz prve ruke, voditelj Ureda također je jedan dan bio nazočan na suđenju. Praćenje je obuhvaćalo nazočnost na više od osamdeset sudskih rasprava, kao i izvješćivanje Stalnog vijeća i OTP-a. Ured je do danas, uz dnevna izvješća sa svake rasprave, dostavio OTP-u 21 izvješće, predstavljajući zbivanja kronološkim redom u redovitim intervalima. Ured će nastaviti izvješćivati o predmetu tijekom cijelog žalbenog postupka.

Svjedoci, međudržavna pravosudna suradnja i video veza

Tijekom suđenja, svjedočilo je više od devedeset svjedoka, gotovo 75 njih za optužbu i sedamnaest za obranu. Većina svjedoka svjedočila je na javnim raspravama. Međutim, iskaz je na zatvorenoj sjednici dalo nekoliko svjedoka optužbe koji su to sami zatražili a isto se desilo i kada su svjedoci optužbe svjedočili putem video veze iz trećih zemalja. Ademi i Norac dali su opširne izjave u svoju obranu. Stotine dokumenata, uključujući izvješća, videosnimke i fotografije, također su izvedeni kao dokazi. Međutim, sud nije bio u mogućnosti dobiti neke dokumente koje je zatražio od Ministarstva obrane.

Više od trideset svjedoka optužbe bivši su pripadnici hrvatskih oružanih snaga. Mnogi su svjedočili da nije bilo počinjenja zločina ili da nije bilo civila u Medačkom džepu u vrijeme operacije. Ti su svjedoci davali kontradiktorne izjave, posebice u odnosu na zapovjedni lanac i odgovornosti Ademija i Norca. Mnogi od tih svjedoka bili su kritični prema pripadnicima mirovnih snaga Ujedinjenih naroda koji su preuzeli kontrolu nad Medačkim džepom nakon dogovorenog povlačenje hrvatskih oružanih snaga, pri čemu je većina napomenula i negativne reakcije hrvatskih postrojbi na povlačenje nakon operacije.

Pravni savjetnici, Alan Švarc i Laura Fernandez

Jedan bivši vojnik, koji je svjedočio kao ugroženi svjedok, govorio je o zločinima koje su počinile snage pod zapovjedništvom Norca, pri čemu je imenovao tri osobe kao izravne počinitelje.

Velika većina preostalih svjedoka optužbe živi izvan Hrvatske. Kao rezultat toga, bila je potrebna opsežna međudržavna suradnja s vlastima u više država kako bi se organiziralo svjedočenje istih ili osobno ili putem video veze.

Među tim nerezidentnim svjedocima bilo je osam bivših pripadnika mirovnih snaga Ujedinjenih naroda iz Kanade, Danske, Irske i Švedske. Njih sedam je došlo u Hrvatsku kako bi svjedočili osobno, a osmi je svjedočio iz inozemstva putem video veze. Neki su govorili o pregovorima između UN-a i Hrvatske vojske koji su doveli do povlačenja hrvatskih snaga iz Medačkog džepa. Drugi su svjedočili o tomu na što su naišli nakon ulaska u Medački džep, uključujući uništenu imovine i pobijene ljude. Bio je to prvi put da su se pripadnici UN-ovih mirovnih snaga pojavili na suđenju u Hrvatskoj.

Uz nekoliko iznimaka, gotovo svi svjedoci srpske nacionalnosti žive u Srbiji ili trećim zemljama te su svjedočili putem video veze. Svjedočilo je desetak srpskih civila koji su bili u Medačkom džepu tijekom operacije, iako je samo nekoliko njih imalo izravne spoznaje o zločinima ili počiniteljima. Nekoliko bivših ratnih zarobljenika srpske nacionalnosti svjedočilo je o tomu kako su pripadnici hrvatskih oružanih snaga postupali s njima u pritvoru.

Svih devetnaest ugroženih svjedoka koji su svjedočili za optužbu, svjedočilo je putem video-veze, a većina ih živi izvan Hrvatske. Imena ugroženih svjedoka nisu bila poznata, već su im se obraćali po brojevima. Čak i oni ugroženi svjedoci koji žive u Hrvatskoj svjedočili su s lokacije izvan sudnice a njihovi iskazi prenošeni su u sudnici tijekom rasprave pomoću monitora.

Za sve ugrožene svjedoke, oprema za video vezu omogućavala je uporabu mjera za skrivanje njihovog identiteta, iskrivljenim prikazom njihova lika i izmjenom glasa. Međutim, informacije na osnovu kojih se ugrožene svjedoke moglo identificirati otkrivene su ili samim izjavama svjedoka ili tijekom ispitivanja od strane Suda, optužbe ili obrane. Unatoč tim popustima, nema naznaka kako je sigurnost bilo kojeg ugroženog svjedoka dovedena u pitanje.

Kao što je opisano u ranijem tekstu, video veza odigrala je ključnu ulogu u omogućavanju svjedočenja ugroženih svjedoka, bez obzira gdje oni stanuju kao i svjedoka koji su svjedočili iz Kanade, SAD-a, Srbije i Norveške. Svjedočenja ugroženih svjedoka koji žive u Hrvatskoj bio je prenošeno putem video veze izravno tijekom javne rasprave. Suprotno tomu, svjedočenje putem video veze svih nerezidentnih svjedoka, u što su bile uključene vlasti iz trećih zemalja, provedeno je na raspravi koja nije bila otvorena za javnost, s tim da je većina svjedočenja pročitana kasnije na javnoj raspravi u zapisnik. Tijekom tih 'međudržavnih' rasprava putem video veze, predsjedavajući sudac u Zagrebu vodio je raspravu, dok su predstavnici stranih vlasti bili nazočni kod svjedoka i pružali su pomoć. Zatvorenost ovih postupaka za javnost onemogućila je javnosti da prate svjedočenja takvih svjedoka ali i uvid u srdačnu i profesionalnu suradnju između predsjedavajućeg suca i dužnosnika stranih pravosudnih sustava, a posebice u opsežnu suradnju s Većem za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu.

Laura Fernandez, pravna savjetnica
Mary Wyckoff, voditeljica Ureda za praćenje procesuiranja ratnih zločina

Veleposlanik Fuentes na konferenciji o kardinalu Stepincu

Prigodom 10. obljetnice beatifikacije kardinala Alojzija Stepinca od strane Njegove Svetosti pape Ivana Pavla II, Zagrebačka nadbiskupija organizirala je konferenciju pod nazivom: „Kardinal Alojzije Stepinac - povijesni kontekst u međunarodnoj perspektivi“. Konferencija je održana u prostorijama Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, u petak 19. rujna 2008. godine. Među ostalim članovima diplomatskog i konzularnog zbora sa sjedištem u Zagrebu, nazočni su bili i predstavnici međunarodnih organizacija.

Konferenciju je otvorio kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački, a nakon toga su govorili veleposlanici

i profesori iz različitih zemalja. Pokušali su dati svoj osvrt na veoma važnu, a opet i kontroverznu ličnost kardinala Alojzija Stepinca. Govornici su naglasili kako je pri izučavanju njegove ličnosti neophodno staviti je u složeni kontekst toga vremena. Njegov stav bio je jasan odraz pozicije Crkve u grčevitim godinama Drugog svjetskog rata i poraća - vremenu sukobljavanja demokracije, nacizma i komunizma u Europi. Kardinal je okarakteriziran kao vrlo suosjećajna osoba koja je pomagala ne samo Židovima i Romima, već i mnogim drugim manjinama koje su bile podvrgnute progonu nacističkog režima. Jugoslavenske vlasti su protiv Stepinca provele sudski proces nakon kojega je dospio u zatvor

1946. Godine 1951. stavljen je u kućni pritvor do svoje preuranjene smrti 1960. godine.

Veleposlanik Fuentes s kardinalom Josipom Bozanićem, nadbiskupom zagrebačkim, na početku konferencije.

Izrada proračuna za predstojeće aktivnosti

Nakon što je u OESS-u uveden postupak Izrade proračuna za predstojeće aktivnosti (PBPB), već se u prvoj polovici 2008. godine započelo s godišnjim ciklusom priprema jedinstvenog proračuna za 2009.

Prva faza ovog ciklusa održana je 3. lipnja kada je veleposlanik Fuentes predstavio Okvirni program za 2009. našeg Ureda (PO) pred PrepCom ACMF-a u Beču. U našem PO-u detaljno su izložena pitanja kojima ćemo se baviti tijekom 2009. godine kao i okvirne strategije (ciljevi, ishodi, pokazatelji

uspješnosti i sredstva za verifikaciju) za njihovo rješavanje.

Druga faza održat će se uskoro, kada će veleposlanik Fuentes otputovati ponovno u Beč kako bi 7. studenog 2009. predstavio naš jedinstveni proračun (UB) koji sadrži opise postupaka i aktivnosti kojima ćemo postići zacrtane ciljeve i ishode.

Novi voditelj Odjela za stambeno zbrinjavanje

Jan Repa podrijetlom iz Slovačke, koji je diplomirao na Slovačkom tehničkom sveučilištu i slovačkoj Državnoj jezičnoj školi u Bratislavi, kao i na Međunarodnom hidrološkom institutu u Delftu, u Nizozemskoj, novi je voditelj Odjela za stambeno zbrinjavanje.

Profesionalnu karijeru započeo je kao asistent na Slovačkom tehničkom sveučilištu, a potom kao znanstveni radnik na Slovačkoj akademiji znanosti. Njegovo prvo međunarodno imenovanje bilo je

pri Promatračkoj misiji Europske zajednice (ECMM) u Bosni i Hercegovini 1994. godine, gdje je obnašao dužnost zamjenika voditelja Koordinacijskog centra u Mostaru. Nakon toga, nekoliko je godina proveo u OESS-u u Makedoniji, Crnoj Gori i Nagornom Karabakhu. Zadnjih je godina Jan obnašao dužnost voditelja područnog ureda OESS-a u Karlovcu, a 23. lipnja 2008. godine imenovan je voditeljem Odjela pri OESS-u u Zagrebu. Oženjen je i ima dvoje djece, pet pasa i jednog mačka.

Activities

Susret Ureda s bivšim voditeljem Stalne misije RH pri OESS-u

Bivši voditelj Stalne misije RH pri OESS-u, veleposlanik Vladimir Matek (lijevo) pozvan je da 28. svibnja 2008. godine prisustvuje redovitom jutarnjem sastanku Ureda u Zagrebu i održi predavanje članovima Ureda. Veleposlanik Matek također je sudjelovao u razgovoru s djelatnicima Ureda u kojemu je iznio svoje profesionalno iskustvo veleposlanika u Beču nakon višegodišnjeg izuzetnog rada pri OESS-u vrhunac kojeg je zatvaranje Misije OESS-a u Republici Hrvatskoj.

Veleposlanik Fuentes sastao se s novim voditeljem Stalne misije RH pri OESS-u, Nevenom Madeyem

Novi voditelj Stalne misije RH pri OESS-u u Beču je veleposlanik Neven Madey, iskusan profesionalni diplomat koji je posljednji put svoju zemlju predstavljao kao veleposlanik u Grčkoj. Veleposlanik Madey rođen je u Splitu, diplomirani je ekonomist, a svoju istaknutu diplomatsku karijeru započeo je 1970. godine pri Komisiji Europske zajednice u Bruxellesu.

Veleposlanik Fuentes sastao se s Madeyem na radnom ručku i razgovarao o tekućim pitanjima Ureda u Zagrebu.

Oproštaj od naših dragih kolega

Ured OESS-a u Zagrebu oprostio se od dvoje članova svog tima 18. lipnja 2008. godine: Leosa Javureka iz Republike Češke, koji je obnašao dužnost voditelja Odjela za stambeno zbrinjavanje i Dagmare Pilaszek iz Poljske, članice Odjela za praćenje procesuiranja ratnih zločina. Fotografija prikazuje Leosa i Dagmaru s veleposlanikom Fuentesom tijekom njihova zadnjeg dana u uredu.

Foto galerija

Voditelj Ureda OESS-a u Zagrebu Jorge Fuentes (desno) i rukovodeći članovi Ureda na sastanku s novom ravnateljicom Pravosudne akademije, Ivanom Goranić (druga s lijeva), 21. svibnja 2008. godine. Ured financira projekte koji uključuju NVO-e i Pravosudnu akademiju a odnose se na ratne zločine.

Veleposlanica S.A.D.-a pri OESS-u Julie Finley, u pratnji veleposlanika S.A.D.-a Bradtkea, posjetila je Ured u Zagrebu 18. lipnja 2008. godine kako bi se informirala o tekućim pitanjima i pripremila stav svoje zemlje za moguće rasprave u jesen o budućnosti Ureda.

Glavni tajnik Vijeća za regionalnu suradnju, veleposlanik Hidajet Bišćević (lijevo), 10. lipnja 2008. godine posjetio je voditelja Ureda OESS-a u Zagrebu, veleposlanika Jorgea Fuentesa, kako bi razgovarali o tekućim pitanjima u jugoistočnoj Europi.

Voditelj Ureda OESS-a u Zagrebu, veleposlanik Jorge Fuentes (lijevo) i predsjednik Vlade RH Ivo Sanader na sastanku o napretku mandata Misije u Zagrebu, 29. kolovoza 2008. godine.

Predsjedavajući Predsjedništva Bosne i Hercegovine Haris Silajdžić, predsjednik RH Stjepan Mesić i predsjednik Crne Gore Filip Vujanović nakon potpisivanja dječje deklaracije o demokratskim smjernicama za bolju budućnost u Orahovici, 30. kolovoza 2008. godine.

Potpredsjednik Vlade RH Slobodan Uzelac, ministar regionalnog razvoja, šumarstva i vodnog gospodarstva Petar Čobanković i voditelj Ureda OESS-a Jorge Fuentes sa suradnicima i predstavnicima lokalnih vlasti tijekom posjeta Gvozdu, vezano uz pitanje stambenog zbrinjavanja, 9. rujna 2008. godine.